

MOJA PARAFIA

Nr: 848
19/06/2011

Kalendarz liturgiczny

19 czerwca 2011 r. – NIEDZIELA
Imieniny: Julianny, Romualda,
Gerwazego, Protazego

LITURGIA SŁOWA:
Wj 34, 4b-6.8-9
PSALM: Dn 3, 52-56a
2 Kor 13, 11-13
EWANGELIA: J 3, 16-18

20 czerwca 2011 r. – PONIEDZIAŁEK
Imieniny: Bogny, Diny, Florentyny

LITURGIA SŁOWA:
Rdz 12, 1-9
PSALM 33, 12-13.18-20.22
EWANGELIA: Mt 7, 1-5

21 czerwca 2011 r. – WTOREK
Św. Alojzego Gonzagi

Imieniny: Alicji
LITURGIA SŁOWA:
Rdz 13, 2.5-18
PSALM 15, 1-5
EWANGELIA: Mt 7, 6.12-14

22 czerwca 2011 r. – ŚRODA
Imieniny: Tomasza, Jana

LITURGIA SŁOWA:
Rdz 15, 1-12.17-18
PSALM 105, 1-4.6-9
EWANGELIA: Mt 7, 15-20

23 czerwca 2011 r. – CZWARTEK
BOŻE CIAŁO; DZIEŃ OJCA

Imieniny: Wandy, Zenona
LITURGIA SŁOWA:
Pwt 8, 2-3.14b-16a
PSALM 147, 12-15.19-20;1
1 Kor 10, 16-17
EWANGELIA: J 6, 51-58

24 czerwca 2011 r. – PIĄTEK
Narodzenie św. Jana Chrzciela

Imieniny: Jana, Danuty
LITURGIA SŁOWA:
Iz 49,1-6
PSALM 139, 1-3.13-15
Dz 13, 22-26
EWANGELIA: Łk 1, 57-66.80

25 czerwca 2011r - SOBOTA
Imieniny: Łucji, Wilhelma, Doroty

LITURGIA SŁOWA:
Rdz 18,1-15
PSALM: Łk 1, 46-50.53-54
EWANGELIA: Mt 8, 5-17

NIEDZIELA NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY

EWANGELIA: J 3, 16-18

„Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego
Jednorodzonego dał, aby każdy (...)
miał życie wieczne.”

Wiara w Boga w Trójcy Świętej jedyne jest podstawą nauki o posłannictwie i odkupieniu Chrystusa. Jest to zasadnicza prawda religii katolickiej. Jest dogmatem o Bogu żywym. Bóg jest wspólnotą miłości. Wielka jest tajemnica Trójcy Świętej. Mamy w nią wierzyć i brać udział w życiu samego Boga, który jest miłością. „Objawiona prawda Trójcy Świętej znajduje się od początku u źródeł żywej wiary Kościoła, przede wszystkim za pośrednictwem chrztu” (KKK). „Ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.” Trójca Święta jest jednością, nie wierzymy w trzech bogów, ale w jednego Boga w trzech Osobach. Duchu Święty, daj mi łaskę przyjęcia tego dogmatu z pokorą.

Adam Żak

DZIEŃ WSPÓLNOTY WSPÓLNOT

W sobotę, 11 czerwca 2011 roku, po raz pierwszy odbyło się spotkanie wszystkich wspólnot działających w naszej parafii.

Pomysł Dnia Wspólnoty Wspólnot, zrodził się podczas Kongresu Pallotyńskich Rad Parafialnych w Konstancinie-Jeziornej, w którym udział wzięli przedstawiciele naszej parafii: Zofia Brodowska, Agnieszka Kołodziejka i Adam Żak.

Spotkanie rozpoczęliśmy o godz. 10⁰⁰, uroczystą Mszą świętą, którą sprawowali: Ksiądz Proboszcz Zygmunt Rutkowski SAC i ks. Rafał Czekalewski SAC. W homilii Ksiądz Proboszcz podkreślił, że każdy z nas jest wezwany do czynnego apostołstwa, apostołstwa zaangażowanego, na wzór św. Wincentego Pallottiego.

Po Mszy świętej udaliśmy się do kawiarenki pod kościołem, gdzie miała miejsce dalszą część naszego spotkania. Po powitaniu i przedstawieniu planu Dnia Wspólnoty Wspólnot przez ks. Rafała, przedstawiciele poszczególnych grup zrzeszonych przy naszej parafii dokonywali swoich prezentacji.

Intronizacja Najświętszego

Serca Pana Jezusa, Odnowa w Duchu Świętym „MAGNIFICAT”, Liturgiczna Służba Ołtarza, Ruch Rodzin Nazaretańskich, Ruch Światło – Życie, Domowy Kościół, Wolontariat hospicyjny działający przy Hospicjum Królowej Apostołów, Gazetka parafialna „MOJA PARAFIA”, to tylko niektóre grupy będące częścią naszej Wspólnoty parafialnej, które mogły się za-

prezentować. Kolejne będą miały okazję przedstawić swój charyzmat tuż po wakacjach.

Zwieńczeniem naszego bycia razem – we Wspólnocie Wspólnot – była rekreacja przy domowych ciastach, kawie, herbacie, a przede wszystkim w miłej i budującej atmosferze radości.

Agnieszka

KATECHEZA XV - CHLEB, HOSTIA

Od najmłodszych lat wychowani w wierze katolickiej powtarzamy w codziennej modlitwie: „chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj.” Jednocześnie wiemy, jak wiele pracy i potu wymaga zdobycie tego chleba. Stąd przysłowie: „Ciężko pracować trzeba na kawałek chleba.” Dramatem życia osobistego i rodzinnego jest brak pracy, a co za tym idzie także często i chleba. Najbardziej cierpią z tego powodu wygłodniałe dzieci żyjące na wszystkich kontynentach świata. Głód jest czymś strasznym i dlatego w duchu wiary śpiewamy: „od głodu, ognia i wojny, zachowaj nas, Panie.”

Podczas Mszy świętej kapłan unosząc nad ołtarzem patenę z hostią wypowiada słowa: „Błogosławiony jesteś Pnie, Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, owoc ziemi i pracy rąk ludzkich, Tobie go przynosimy, aby stał się dla nas chlebem życia.” Ten chleb jest darem Boga i jest życiem człowieka.

Hostia jest niekwaszonym chlebem wypiekanym z mąki pszennej

ozdobiona najczęściej krzyżem lub innymi motywami religijnymi. Używanie chleba praśnego we Mszy świętej sięga przełomu IX i X wieku. W pierwszym tysiącleciu chrześcijaństwa Eucharystia sprawowana była na codziennym kwaszonym chlebie. Owa zmiana poddyktowana była powrotem do źródeł, do wydarzenia Ostatniej Wieczery, gdzie Chrystus użył żydowskiej macy, która była niekwaszonym chlebem. Ją to połamał i dał swoim uczniom mówiąc: „bierzcie i jedzcie, to jest Ciało Moje.”

Zatroskani o chleb dnia powszedniego nie możemy zapomnieć o innym chlebie, który daje życie wieczne. Chrystus mówi do swoich słuchaczy:

„Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale dopiero Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba. Albowiem chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i życie daje światu”. Każdy z nas będąc uczestnikiem Mszy świętej, karmi się Chlebem dającym życie. To Bóg w Osobie

swojego Syna daje siebie samego, ofiaruje swoje Ciało za nas i dla nas. Jest nam to potrzebne w tej ziemskiej pielgrzymce ku zjednoczeniu z Bogiem w Jego królestwie. Chrystus uświadamia nam ponadczasową wartość tego chleba: „Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje Ciało za życie świata.” (J 6, 51) W ten sposób Jezus objawia się jako chleb życia, który Ojciec przedwieczny daje ludziom. Papież Jan Paweł II w encyklice EC-CLESIA DE EUCHARISTIA napisał, że Kościół żyje dzięki Eucharystii. Oznacza to, że chleb, który staje się Ciałem Jezusa pozostaje dla nas źródłem życia Bożego jak również umocnieniem w wierze. Nie możemy być głodnymi. Mamy pragnąć tego chleba.

Uczniowie z Emaus poznali Chrystusa po łamaniu chleba. Do tego momentu ich oczy były jakby na uwięzi. Mówił do nich, szedł obok, lecz prawdę poznali przy chlebie - prawdę Zmartwychwsta-

nia. I my poznajemy Pana trwając jednomyślnie na modlitwie i łamaniu chleba, jak pierwsi chrześcijanie. Doświadczamy cudu, który jest wielką tajemnicą naszej wiary, w którym chleb staje się Ciałem Zbawiciela. Jesteśmy obecni w wieczerniku i uczestnicząc po raz kolejny w wydarzeniu Ostatniej Wieczery śpiewamy: „Panie dobry jak chleb, bądź uwielbiony od swego Kościoła, bo Tyś do końca nas umiłował!”

A kiedy spożyjemy Chleb z nieba pomódlmy się słowami św. O. Pio: „Racz pozostać ze mną, Jezu, ponieważ ta noc życia jest tak bardzo pełna niebezpieczeństw i dlatego tak bardzo potrzebuję Ciebie. Racz udzielić mi tej łaski, abym – jak Twój uczeń mógł poznać Cię „przy łamaniu chleba”. Racz sprawić, o mój Jezu, by to zjednoczenie eucharystyczne mogło być światłem, które rozproszy ciemności..., siłą podtrzymującą mnie..., i uświęcającą moją duszę i moje ciało.”

za: www.diecezja.radom.pl

NAJWAŻNIEJSI SĄ RODZICE

1 i 8 maja, odpowiednio – siedemdziesięcioro troje i pięćdziesięcioro dzieci przystąpiło w naszym kościele do I Komunii świętej. To wyjątkowo piękne dni w życiu parafii. Czyste, dziecięce, niewinne serca po raz pierwszy zjednoczyły się z Żywym Bogiem. Zapytaliśmy ks. Pawła, który po raz pierwszy przygotowywał dzieci do I Komunii świętej, o wrażenia związane z tym pierwszokomunijnym czasem.

Proszę Księdza, i jak minęły ostatnie miesiące i tygodnie pośród dzieci?

Ks. Paweł: To bardzo piękny czas, choć bardzo, bardzo pracowity. Przez wszystkie lata mojego kapłańskiego życia pracowałem z młodzieżą – głównie w kontekście przygotowań do sakramentu bierzmowania, więc obawiałem się, jak to będzie z dziećmi. Na pierwszej katechezie w „23” powiedziałem dzieciom, że muszą się bardzo postarać, żebym – tak jak lubię pracować z młodzieżą – polubił być z nimi. I się dzieci bardzo postarały! Bardzo miłym wspomnieniem na zawsze w moim sercu pozostanie maj 2011 roku.

Co szczególnego jest na zdjęciu, które zrobiło księdza serce właśnie w maju?

Ks. Paweł: Dzieci tak poważnie traktujące swoje spotkanie z Jezusem. Ich wielki entuzjazm i zaangażowanie w Liturgię I Komunii świętej i potem – w Białym Tygodniu. Wspaniałą był też dzień naszej pielgrzymki do Łagiewnik. Cieszę się, że tak wielu rodziców i bliskich pojechało z dziećmi. Nie kryję również wzruszenia, że – oprócz rodziców – znalazły się inne osoby, które całe swoje serce włożyły w przygotowanie Uroczystości I Komunii świętej i Białego Tygodnia. Tak bardzo bym chciał, żeby to zdjęcie, o którym powiedziałaś, zachowało swoje wyraźne piękno w maju za rok, kiedy dzieci będą przeżywały swoją Rocznicę I Komunii świętej. Wtedy w koszyku niesie się do ołtarza uzupełnione książeczki pierwszopiątkowe. Czy dużo będzie tych książeczek? Czy rodzice pomogą dzieciom przez najbliższy rok przypilnować comiesięcznej spowiedzi świętej i będą prowadzić je jak najczęściej do Komunii świętej? To są pytania, które w mojej pracy z dziećmi stają się dzisiaj najważniejsze.

Jak pomóc rodzicom w kształtowaniu wiary dziecka?

Ks. Paweł: Wiara, to decyzja, że chcę iść prawdziwie i szczerze przez życie z Bogiem. Pan Jezus ni-

kogo do wiary nie zmuszał. Zawsze powtarzał; „jeśli chcesz”. Niewiele można zrobić, jeśli ktoś nie chce pilnować niedzielnej Mszy świętej, nie chce modlić się wspólnie z dzieckiem, opowiadać mu o Bogu. Dzieci bardzo chcą być z Bogiem. Na koniec Białego Tygodnia zaproponowaliśmy dzieciom, że mogą częściej „coś robić” na Mszy świętej, jeśli tylko zechcą być w: scholi, oazie, czy zostać ministrantem. Wiem, że wiele dzieci nie zgłosiło się tylko dlatego, że rodzice się nie zgodzili. Nic na to nie można poradzić. W naszej parafii jest też tyle wspólnot dla rodziców i rodzin – można dzięki nim naprawdę cieszyć się wiarą, odkryć, że Kościół to najlepszy sposób na wychowywanie. Nie wiem, co zrobić, żeby rodzic „zechciał wierzyć całym sercem”. Na ten moment nie przestaję za „pierwszokomunijnych” rodziców modlić się.

Czego szczególnie, według Księdza, trzeba przypilnować, by I Komunia święta była prawdziwie pięknym, Bożym dniem, a nie, żeby ktokolwiek mówił o niej, że to np. rewia dziecięcej mody, czy tylko konieczna tradycja?

Ks. Paweł: Najważniejsi są rodzice! To oni mogą z dziećmi codziennie się modlić, robić z nimi rachunek sumienia, pokazywać na konkretnych przykładach, co jest dobre, a co złe i w ten sposób przygotować dziecko do I Komunii świętej i dobrej spowiedzi. Bóg objawia się w codzienności. Dziecko musi widzieć modlącego się rodzica. Tylko tak dziecko nauczy się życia w Bogu. Nie może być tak, że uroczysty dzień Komunii spada na dziecko, jak wielka bomba – z tysiącem wrażeń, stresów, do tego jeszcze pieniądze i prezenty... Myślę też, że my – kapłani musimy więcej rozmawiać, by w zmieniającym się świecie, znaleźć najlepsze rozwiązania np. w kwestii formacji rodziców. Nawet, jeśli jakiś rodzic nie nosi w sercu żywej wiary, to przecież jest zobowiązany przed I Komunią świętą przychodzić z dzieckiem na spotkania. Jako duszpasterze, musimy na tych spotkaniach proponować wiele i „wycisnąć” z nich jak najwięcej, by pomóc rodzicom prawdziwie pokochać Boga.

Dziękuję za rozmowę.

Ks. Paweł: Jeszcze na koniec pragnę z całego serca wszystkim podziękować za te piękne, majowe dni, a szczególnie dziękuję... rodzicom dzieci pierwszokomunijnych.

Rozmawiała
Agnieszka

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiaj nabożeństwo czerwcowe o godz. 17⁰⁰. W dni powszednie nabożeństwo po Mszy świętej wieczornej.
2. Siostry zmartwychwstanki zapraszają wszystkie dziewczynki we wtorek, 21 czerwca, na godz. 17⁰⁰ na próbę sypania kwiatków i noszenia poduszek podczas procesji eucharystycznej w Boże Ciało.
3. W środę, 22 czerwca, na godz. 8⁰⁰ zapraszamy wszystkich uczniów, nauczycieli oraz pracowników szkół na Mszę świętą na zakończenie roku szkolnego.
4. W czwartek, 23 czerwca, Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa – Boże Ciało. W procesji eucharystycznej wyjdziemy na ulice naszego miasta. Niech udział w tej procesji stanie się naszym wyznaniem wiary w obecność Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie Ołtarza. Msze święte w Uroczystość Bożego Ciała o godz.: 6³⁰, 8⁰⁰, 9³⁰, na zakończenie procesji oraz o 18⁰⁰. Mszy świętej o godz. 9³⁰ będzie przewodniczył Ksiądz Prowincjał Józef Lasak SAC. Po tej Mszy świętej wyruszy procesja eucharystyczna do czterech ołtarzy. Trasa procesji będzie taka sama, jak w latach ubiegłych. Ołtarze przygotowują te same grupy, co w latach minionych. Zwracamy się z prośbą o uporządkowanie ulic i udekorowanie domów i mieszkań. Na zakończenie procesji Msza święta przy ostatnim ołtarzu.
5. Przez całą Oktawę Uroczystości Bożego Ciała po Mszy świętej wieczornej będzie procesja eucharystyczna wokół kościoła, połączona z Nabożeństwem czerwcowym.
6. Zapraszamy szczególnie dzieci pierwszokomunijne, by uczestniczyły w strojach komunijnych w procesji Bożego Ciała i podczas Oktawy.
7. W piątek, 24 czerwca, Uroczystość Narodzenia świętego Jana Chrzciciela. Jest on jedynym świętym, oprócz Matki Bożej, którego narodzenie wspomina się w Liturgii Kościoła. Wynika to z jego ogromnego znaczenia jako poprzednika Mesjasza. W tym dniu z racji Uroczystości nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Msze święte o godz. 6³⁰, 7⁰⁰, 8⁰⁰, 15⁰⁰ i 18⁰⁰.
8. W przyszłą niedzielę podczas Mszy świętej o godz. 10⁴⁵ modlić się będziemy w intencji ks. Pawła Śliżewskiego z okazji jego imienin. Ks. Pawła polecamy modlitwie wiernych.

DROGI WIĘŹNIU MIŁOŚCI! – JAK CIĘ NIE KOCHAĆ?

O Boski Więźniu, Więźniu Miłości,
w postać białego chleba spowity!
W złotym tabernakulum przebywasz
i dniem – gdy blask rozjaśnia nieboskłon
w błękitach
i nocą gwieździstą – gdy mgły kryją ziemię,
a granat niebios milczy tajemniczo...
Ze srebrem księżycy miliardy gwiazd licząc...

Jezusku mój święty – Ty się tam ukrywasz
i tak to już będzie po kres naszych dni.
Zstąpiłeś na ziemię, by w postaci chleba
dawać się nam cały i być zawsze z nami.
Tak dobry, Jezu, możesz być tylko Ty!
A my – obojętni, syci i bogaci (w dobra materialne)
tak rzadko, zbyt rzadko, w tabernakulum Cię
witamy.

Nie umiemy dostrzec Twojej wielkiej Miłości,
dobroci, czułości, którą nas otaczasz...
Zbyt rzadko łączymy się z Tobą w Komunii.

Wciąż więc czekasz na nas, naszych serc stęskniony,
zraniony w Swym sercu i chory z Miłości.
Jezu mój najdroższy, gdy przyszedłeś do nas,
trzeba życie zmienić; wszak ku temu czas!
Oczyścić swą duszę, mocno Cię ukochać!
Gdy zmienimy serca – na Twojej pięknej
twarzy uśmiech znów zagości,
bo nikt, tak jak Ty, Jezu, nie ukochał nas!
Dla tego Boskiego Uśmiechu Radości
warto serce oddać, warto oddać wszystko.
Jezu Ukochany – pomóż, pomóż nam,
byśmy Cię kochali nade wszystko w świecie.
Przecież my – Twe dzieci,
chcemy więc Cię kochać!
Udziel zdroju łask!

Katarzyna Wilczyńska

MOJA PARAFIA. Parafia św. Józefa, Radom, ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03

www.mojaparafia.za.pl, mojarparafia@gmail.com

Opiekun duchowy: ks. Paweł Śliżewski SAC

Redakcja: Katarzyna Wilczyńska, Sylwia Klochowicz - Matłacka, Agnieszka Kołodziejska, Renata Ochalska
Stefan Suwała, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, Bernard Pająk, Wojciech Winek, Jacek Dobosz